

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num 2, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

¡QUÉ BAILE!

AL com nos ho figuravam ha succehit. Vencia 'l primer pagaré: lo pagaré del Jurat; y 'l govern en compte de pagarnos en or ó plata, con exclusion de calderilla y de toda clase de papel moneda, s' ha empenyat en fer lo pago ab pessetas llisas, grogas y que tenen mal trinch.

Havia de satisfer lo Jurat y no ha volgut donarnos més que 'l *Judici oral y públich*, cosa que ni éll l' havia promesa may, ni tampoch nosaltres may l' hi haviam demanada.

Lo *Judici oral y públich* era una promesa feta pels conservadors.

De manera que fins ab aixó 'ls homes de govern s' han equivocat de calaix, y han pres un paper per l' altre.

Lo país liberal s' ha escandalisat al veure que una companyia com la de la fusió no sab sortirse del repertori de 'n Cánovas; pero l' home del tupé no s' encaparra per tant poca cosa.

En vista d' aixó 's deya y s' assegurava que la majoria l' hi picaria 'ls dits. Y tot era passar comptes y fer cálculs.

Tants diputats d' aquest grupo y tants d' aquell altre, s' apartaran tot de un plegat y succehirá com ab las torres dels xiquets de Valls, si 'ls de baix s' enretiran, los de dalt no tenen més remey que caure de bigotis.

Aixis ho creyan alguns; pero nosaltres, desde 'l primer moment ja desconfiavam. Coneixem la flaca de las majorias que surten del ou, covadas pèl mateix govern y que plocan y pasturan los granets de blat-de-moro que la situació 'ls hi tira. Per aixó no 'ns ha sorprès lo que ha succehit.

Succeheix ab la majoria de 'n Sagasta lo mateix que succehia ab la majoria de 'n Cánovas.

Lo diputat diu:—¿Qué necessita vots? Demani. Y diu lo govern:—¿Qué necessita credencials? No 's quedí curt.

Pero ni 'l diputat ni 'l ministre s' recordan de dirigir-se al país y preguntarli:—¿Qué necessita reformas? ¿Qué necessita Jurat?

Al país no se l' hi donan més que desenganys y augments en la contribució, ab una bona salsa picant de contribucions novas, que ja 'ls dich jo que n' hi ha per lleparse 'n los dits.

Quan la majoria estava més alborotada, en Sagasta qu' en altres qüestions no feya més que deixar-lo es-

bravar, en aquesta vá baixar de la cadira, per tocar la barbata als diputats que ja anyoravan las caricias.

Després vá passar una revista. Los diputats van formar á la fila y l' home del tupé vá recorre la linea de cap á cap, fent saludos y rialletas, á tall de general.

No hi havia més que una diferencia. En Sagasta no empunyava sabre ni espasa. Empunyava cutxaron.

¡Naturalment, qui no s' entusiasme davant de un' arma tant invencible com aquest utensili que serveix per repartir la sopa!

No haurian votat tant sols contra 'l Jurat, sinó que si en Sagasta 'ls demana 'l vot á favor de l' Inquisició, l' hi donan sense vacilar y després se 'n van á fer bullir l' olleta en las mateixas fogueras destinadas á cremar als heretjes y als dissidents.

¿O sòm de la majoria ó no sòm de la majoria? Donchs ojo á n' en Sagasta... y qui no vota no sopa.

Pero si en certas cosas vots son trumfos, en moltras altras val més la qualitat que 'l número.

Y la qualitat aquesta vegada s' ha enfilat á las barbas y fins al tupé de 'n Sagasta.

Los homes més distingits de la majoria, aquells que tenen dintre del partit més antigüetat, més mérits y més serveys; aquells que han sigut més fiels y constants en la desgracia, y més desinteressats y nobles en lo poder, en Linares Rivas, en Balaguer, en Gonzalez Fiori, lo general Lopez Dominguez, en Navarro Rodrigo, en Romero Ortiz, aquests no s' han deixat pas convence pèl cutxaron de 'n Sagasta.

Aquests han dit:—Varem prometre Jurat al poble y será Jurat.

—¡Oh! que 'l govern se descompon, que l' Alonso Martinez se retira y la fusió se 'n vá á ca 'n Pistras.

—Será Jurat... Qui no siga hò per casat que no enganyi á la dona; qui no siga capás de cumplir una promesa que no 's posi á ministre.

En Sagasta prou s' estirava 'ls cabells; pero vingué l' hora, y en las balansas del ministeri vá pesar més l' Alonso Martinez (que al cap-de-vall no es més que un floronco que surt á tots als governs), que no pas los més antichs, fiels y constants amichs de 'n Sagasta.

—¡Abur! vá dils' hi l' home del tupé en un raptó de orgull y de despit.

—Estiga bonet, van respondre 'ls dissidents.

Y 'l govern s' ha quedat ab lo regiment; pero ha perdut als oficials. No l' hi quedan més que 'ls soldats y 'ls ranxeros, y ab aixó sols, se pensa poder tirar endavant.

¡Pobre infelis! ¿No s' recordan de l' any 73, llavors que 'ls soldats se quedavan sense oficials? ¿Qué deyan los soldados quan ne veyan un?

¿Se 'n recordan? Deyan: «Que bailes». Aixó es lo que ha de succehirli á n' en Sagasta. Y no tindrà més remey que ballar per donar gust á la tropa.

De manera que l' home que volia caure del cantó

de la llibertat, y que cada dia se 'n allunya més, ballant, ballant anirá á entrabancarse ab los conservadors, cayent de bigotis als péus de 'n Cánovas.

Ja veurán oom se compleix aquesta profecia.

P. K.

UN CONSELL DE MINISTRES.

ERIO, ab lo front arrugat y 'l tupé pansit, en Sagasta dona una mala mirada als seus vuyt companys, toca la campaneta ab la gravetat d' un escolá quan toca á morts, y obra la sessió.

SAGASTA.—Completissimament satisfet...

VARIOS MINISTRES.—(Badallant, tussint y estornudant). ¡Aaaay! ¡Psém! ¡Etxém!

SAGASTA.—¡Hola! ¿Qué significa tot aixó? Sembla que tots vostés están refredats.

GONZALEZ.—Lo que significa es que aqui no som nens, y 'ns fa molt poca gracia que 'ns vingui ab aquestas bromas. Aixó de *completissimament satisfet*, está completissimament fora de lloch.

ALONSO MARTINEZ.—Si senyor; don Venancio ha posat lo dit á la llaga: es precis parlar clar y no enganyarnos los uns als altres. Si hagués dit *completissimament aburrit* hauria parlat com un llibre.

SAGASTA.—Y hé; ja que vostés ho volen, desembutxaquéu ab tota franquesa y presentém la qüestió neta y clara. Aixó vá mal, molt mal. ¿Son tots del meu parer?

TOTS LOS MINISTRES.—¡Aprobat! SAGASTA.—Veyám: cadascú per la seva part que pinti la situació del modo que la veji.

ALBAREDA.—Lo meu departament está fet una miseria: fora de las carreras de caballs, que van estar lluhidas, lo demés no 's pot mirar. Las obras públicas están para'isadas; los professors d' ensenyanza *enseñan* los ossos pe 'ls estreps de la roba; las cullitas están perdudas en molts punts, y—are vé la tremenda, —no tinch un quarto.

SAGASTA.—Molt bé; quatre cops y ben donats: vosté es un pintor realista. ¿Qué 'ns conta lo senyor Gonzalez?

GONZALEZ.—¿Jo? Calamitats. Los gobernadors me donan disgustos á rahó de mitja dotzena per dia; la premsa 'm clava banderillas á rahó de un centenar per hora, y, per acabarho de adobar, á Catalunya los partits han cambiat de sexo y s' han tornat *partidas*.

SAGASTA.—Perfectament. Lo seu quadro fa *pendant* ad lo del senyor Albareda. ¿Y vosté, don Manel?

ALONSO MARTINEZ.—A mi no 'm preguntí res. Quan ab aixó del *judici oral* no hi perdut lo *judici* y l' *oremus*, puch dir que tinch las closca dura: viugui lo que vingui, estich disposat á aguantarho tot.

SAGASTA.—Endavant. Senyor Camacho ¿qué no vol dir res vosté? ¿Qué també tanca la porta com los seus contribuyents?

CAMACHO.—¡Ay pobre de mi! La veritat; no goso á

enraonar, no m'atreveixo a obrir la boca. D' un quant temps a aquesta part, no puch dir res que tothom no se 'm tiri a sobre. Jo soch la victima, jo soch lo burro dels cops. Estich segur de que a horas d' ara no hi ha a Espanya home més impopular que jo.

SAGASTA.—Amigué, ja se sab. Vosté es lo qui toca la part més llastimosa, y 'l poble, si bé no estima gayre a aquells que l' hi pegan, detesta solemnement al que l' hi fa esquitzar los quartos. Pero, veyám; aném seguint. Parli vosté, senyor Leon.

LEON Y CASTILLO.—¿Qué jo parli? Crech qu' es inútil: no tinch ganas de perdre 'l temps. Com qu' es evident a tot serho que la opinió 'ns té 'l dit al ull, tot lo que fem es gastar saliva en va.

SAGASTA.—Casi, casi que vosté té rahò. Tots estém conformes en que 'l poble 'ns professa un carinyo entrançable. Y bé ¿cóm ho havém d' arreglar aixó? ¿Quin camí hem de seguir?

ALBAREDA.—¿Quin camí? Los aconteixements l' indican. ¿Fins aquí havém anat malament perque seguim per la dreta? Donchs girém cap a la esquerra y anirém bé.

VARIOS MINISTRES.—No está mal pensat.

SAGASTA.—(Mirant la cara de prunas agres que fan alguns ministros.) Senyors, no 'ns precipitem: tot vol lo seu temps. ¿Volen qu' exposi 'l meu plan, ja que avuy tots parlem sense embuts? Jo soch de parer que lo millor fora acabar primer tot lo que tenim comensat entre mans, després... veurém.

ALBAREDA.—Aixó si; sempre aquest veurém. Y ¿qué veurém?

SAGASTA.—Veurém si tenim de tocá 'l dos... per un quant temps, deixant los mal-de-caps a algú altre, ó si es verdaderament indispensable desfer tot lo qu' hem fet fins are, comensant la feyna de cap y de nou. ¿Qué 'ls sembla?

ALGUNAS VEUS.—(Ab molta indecisió.) A... pro... bat...

SAGASTA.—Per are, donchs, endavant; pit y fora. Senyors, cada ovella a son corral. S' alsa la sessió.

(Los ministros desfilan un a un ab lo cap baix: tant solzament en Martínez Campos se queda en lo despaig del President.)

MARTINEZ CAMPOS.—(Ab misterí, acostantse a n' en Sagasta, tot acariciant la espasa.) Escolti. Si arriba 'l dia de desfer tot lo qu' hem fet, per la mèva part ¿qué també hauré de desfer hasta...?

SAGASTA.—(Rihent ab malicia.) ¡Hasta... hasta, si voll! Vosté mateix.

FANTASTICH.

o Liberal enllasant lo meeting y la corrida de toros:

«Una cosa 'm consola y es que aquí 's posarán més banderillas que a la plassa.»

Ja ho veuen: los libre-cambistas volen posar banderillas a l' industria.

Aixó si, ab la llengua.

Are si baixan a la plassa potser reberán un cop d' ampolla.

Lo govern ha comensat a entaular negociacions ab Inglaterra pera ensinistrar un tractat de comers ab aquell país.

En Sagasta es aixís.

Tractantse dels extrangers, cor que vols cor que desitjas.

Tractantse dels espanyols, al llit sense sopar.

Una cosa molt rara.

Tots los que ván combatre 'l vot particular del senyor Linares Rivas en favor del Jurat, feyan grans elogis de aquesta institució.

Pero votavan en contra.

***

Aixó es la política dels vividors de Madrid.

La conciencia diu una cosa y 'ls llabis ne diuhen un' altra.

Aixís quan se tracta de Catalunya, asseguran qu' es molt laboriosa, molt honrada, molt intel·ligent, molt activa...

Y pera recompensarla, vingan tractats de comers y tota mena de medidas libre-cambistas.

***

L' encarregat de defensar a l' Alonso Martinez, si-gué 'l Sr. Gamazo. Lo seu discurs més que una defensa era un atach.

Diuhen que 'l ministre parodiand aquells versos de Narcís Serra, va dir:

Gamazo, me has dado un palo con este discurso ameno:

yo te traje de hombre bueno,
y me has salido hombre malo.

Pera entrar a Fransa s' han suprimit los passaports.

Després de la aprobació del tractat de comers, han obrat molt santament.

Aixís l' exportació de treballadors espanyols no pagarà dret de cap mena.

A Gracia dill'uns vá alsarse una partida, ab la mateixa tranquil·litat ab que 'ls xatos xichs de la Bandera Nova se 'n van a Sant Mus ó a Montserrat.

Va haberhi repartició d' armes a la vista del públich, formació y marxa, als crits de:

—Vaja adios, noy.

—Adén.

—Felis viatge.

Y altres expressions per l' estil.

¡Y després que digan que a Gracia no son *graciosos!*

Los libre-cambistas han celebrat un altre *meeting*, del qual van dirne 'l *meeting* de l' indignació.

A la qüenta 'ls libre-cambistas de Madrid encare no están prou contents del govern. Aixó del tractat de Fransa no 'ls satisfá prou: perque eills segons sembla voldrian menjarse una industria diaria.

Vet' aquí lo que hi ha guanyat en Sagasta: ha quedat malament ab ells y ab nosaltres.

***

Un dels oradors que vá parlar contra 'ls catalans sigué un catalá anomenat Carbó.

¡Es tant bonich aixó de dir mal dels de casa!...

Vaja, qu' en concepte de Catalunya, aquest carbó no es tal carbó.

¡Tot lo més tarregada!

L' ex-cabecilla Sagarra, excomunicat pèl rey del As d' oros, ha prestat jurament de fidelitat a D. Alfonso.

Vels' hi aquí un carlí que no s' *agorra* a las camas de 'n Cánovas, sinó a las de 'n Sagasta.

¡Qui sab, si l' home del tupé, a horas perdudas pensa també ab alló de las *honradas massas!*

La Cámara francesa ha aprobat la ley de divorci.

¿No veuen? si aquí a Espanya tingésem una ley aixís, are 'l país podria divorciarse de la Senyora Práxedes.

***

Un periódich francés opina que la ley del divorci es insuficient.

Hi troba a faltar un article referent al divorci entre 'l gendre y la sogra.

Aquest article hauria d' estar concebut en los següents termes:

«Tot home que haja tingut prou valor per suportar a la seva sogra dos anys y un dia, tindrà 'l dret de fer pronunciar immediatament lo divorci entre ell y la indicada sogra, bastantli únicament acreditar los fets».

¡Quants casats no votarian en pro!

En lo butlletí oficial de Girona hi vist qu' estava vacant l' escola del poble de Mediñá, dotada ab la cantitat de 30 pessetas anuals.

Es a dir ménos de tres quartos cada dia.

Jo ja ho veig: los vehins de Mediñá volen un mestre especial, un mestre qu' ensenyi més que 'ls altres.

Los demés mestres ensenyan gramática, aritmética, llegir y escriure.

Lo mestre de Mediñá además ensenyará la pell pèls estreps de la roba.

Lo discurs més liberal entre 'ls que últimament s' han pronunciat a las Córts, es lo discurs del general Lopez Domínguez.

Lo general Serrano no té fills; pero té nebots.

Ja n' hi ha prou per donar disgustos als reaccionaris.

L' ex-cabecilla Castells ha manifestat al cònsul de Perpinyá que no té res que veure ab l' alsament de Catalunya.

¿Volen ferme 'l favor de dirme qui l' hi preguntava?

Ab una pesseta a la mà entrin en la botiga de 'n Lopez y demanin *Las novelas ejemplares de Cervantes*. Hi son totas y forman un tomo de 290 planas en quart. May s' ha vist més baratura, ni una pesseta més ben empleada.

Un altre llibre que 'ls recomano es *Lo llibre de la patria* magníficament enquadrnat. Conté poesias dels principals poetes catalans, y totas cantan las glorias de Catalunya.

LA VEU DEIS CORRESPONSALS.—La festa major de Lleyda

vá celebrarse ab tofa solemnitat, únicament los capellans van faltar als seus compromisos. cremats perque s' havia celebrat un enterro civil. Amigo, qui pert lo seu pert lo seny.

Lo rector de Cervera ha susprés las rogativas que 's feyan per alcansar la pluja. cremat perque l' arcalde no prohibia 'ls balls que dona 'l jovent d' aquella ciutat. ¡No hi fá res, cerverins! Bariant ab bona devoció y pensant forsa ab san Pasqual Bailon, devogadas los nuvois se deixan convence més aviat que per las rogativas.

Un caputxi a Montblanch desde la trona vá fer la propaganda en favor de una barberia y contra las demés de la població que cometen lo gran delicté d' estar suscrites a la Campana. Además vá criticar que 's duguessin talons a las bolinas, dibent qu' estava molt lleig fer soroll a l' iglesia. Lo qu' está molt lleig es que 's fasa servir la cátedra del Esperit Sant per dir aquestas bestias.

UN ALTRE PARTIT.

¡Atenció! 'S fa sapiguer que en Moret, lo noy pulit, en Serrano, per primer, en Martos y en Balaguer, volen formá un nou partit. Que aquest partit, si es que 'l fan, nos donará molts bons ratos, no 's pot pas duptá: aquí están per dirho per endavant aquestos quatre retrafos.

SERRANO.

Carácter impenetrable com molts poch se 'n hajan vist, no diu de un modo pa'pable si es partidari del diable ó si estima a Jesucrist.

Si un dia puja a caball dirigeix molt bé una carga: pren part en qualsevol ball, y vist per munt y per vall la sab molt llarga, molt llarga.

Vigila quiet y amagat lo curs de la opinió pública, y en sa llarga vida ha estat vert, blau, negre, ros, morat... y president de república.

BALAGUER.

Lliberal, proteccionista, tal vegada un poch senzill, franch com un vell progressista, sab mirá ab serena vista los desastres y 'l perill.

Impertèrrit catalá, olvida prompte 'ls agravis, y, per sa desgracia, vá sempre ab lo cor a la mà y ab lo pensament als llabis.

Lo seu programa ha donat casi bé la volta al mon: «Seguir la legalitat mentres dongui llibertat y treball, y si non, non.»

MORET.

Volcán de passió dinástica, decidit libre-cambista, de conciencia molt elástica y retórica pleonástica, tal es lo nostre bisendista.

Ab formas galans y netas, quan ell parla tot ho abarca: allí hi ha perfums, faretas, brisas, fonts, papallonetas... un discurs seu sembla un parque.

Causa mareig ó terror seguir la marxa informal d' aquest etern vividor, que ha recorridu en su amor toda la escala social.

MARTOS.

Polítich viu y sagás, de molta trastienda y tino; que camina pas a pas mirant devant y detrás: aquí tenen don Cristino.

Mostra extremada afició a estarse a prop de l' olla, y com té disposició per maná, en tota ocasió l' hi agrada ser cap de colla.

De pèl de tonto no 'n té pues va ab la cara afeytada; pero té un modo de fè, que sa bandera vé a se una especie de xarada.

¿Qué tal? ¿Qué 's pot esperá d' aquestos quatre homes junts? Un confínuo disputá, descontents aquí y allá y dificultatats a munts.

Si aixó 's fa tal com s' ha dit, y ningú d' ells quatre amayna lo seu impuls ¡bona nit! aixó no será un partit, sino una inmensa sanfayna.

C. GUMÀ.

REVIEWS

Nova Orleans 's ha celebrat una exposició de criaturas.
Aqui ja fa temps que la tenim montada, ab la particularitat de que aquí a Espanya es una exposició permanent.
Si volen veure criaturas, passin revista al partit de la fusió.
Allà 'n veurán tantas com vulgan, y lo més particular es que totes mamen.

Dinhen que la fússió no 's trençarà.
Efectivament, no 's trençarà porque ja está trençada.
Si fins porta braguer, y tot.
Are com are ja no 's tracta de que 's trenqui la fússió, sino 'l braguer.

Dinhen que á Palacio tenen posada tota la confiança ab en Sagasta.
Un any y mitj endarrera la tenian posada ab en Cánovas.
Ab aixó, senyor Sagasta, pòsis lo tupé en remull.
Miri que las cosas de palacio van despacio.

Ja s' ha aprobat lo dictámen declarant obligatoria l' ensenyansa de la Gimnástica.
Ja ho veuhen, fins lo mateix govern regoneix qu' en aquest país lo que falta son homes de punyo.

Lo célebre Sr. Somogy, governador de Lleida ha sigut destinat á las islas Balears.
Lo govern l' aïsla.
Ja sab lo que 's fá: gobernadoradas com las de 'n Somogy s' encomanan.

Assamblea federal.
Se procedeix á una votació: se fá l' escrutini, y 's troban ab que 'l representant de Ciutat-Real en lloch de tirar una candidatura á l' urna, hi ha tirat una credencial de un empleo que actualment desempenya.
—Sr. Crespo, digné 'l president, vosté s' ha equivocat; en lloch del vot ha depositat una credencial.
Lo Sr. Crespo vá tornarse roig, ab lo qual demostrá que ab tot y ser empleat, es més roig que 'ls altres.

Després de tot no havia de apurarse per tant poca cosa.
Lo Sr. Crespo podia dir:
—¿Bueno y qué? Si desempenyo nn empleo, no m' hi separat per aixó dels meus principis. Es un pacto que hi fet ab en Sagasta.

Paraulas del Sr. Alonso Martinez:
En Sagasta representa la llibertat.
En Martinez Campos representa la monarquia.
Y un servidor de vostés representa la constitució de 1876.
Ja ho veuhen, tots viuhen de representar: es á dir son comediantes.

Y anyadia 'l Sr. Alonso Mrtinez:
—Tots tres formém la fusió, y es imposible que un de nosaltres se separi sense que la fusió deixi de ser.
De manera que la fusió es una cosa tant intrincada com lo misteri de la Santissima Trinitat.
Vamos á veure quí fá 'l paper de fill?
Perque, entenemnos, lo fill ha de baixar á la terra y han de crucificarlo.

Á la romeria de Sant Isidro venen xiulets.
En una parada que se 'n venian, s' hi llegia lo següent anunci:
Baratura sin igual
sindicos al natural
con sombra, gracia y salero;
¿cómo no han de tener sal
si salen del Saladero?
Bons xiulets, per xiular á n' en Camacho.

Ja han comensat á corre per Barcelona 'ls carretons contra 'ls gossos que no están matriculats.
Ja veuhen á quin temps hém arribat!... ¡Fins los gossos pagan!
Y aixó que don Francisco de Paula Rius y Tauler vá assistir á la festa de la clausura de la cassa encomiant la necessitat de la veda.
Y are 'ls seus dependents se dedican á cassar gossos.
Are que s' han alsat algunas partidas vé de motllo

un quento que no es quento; porque es perfectament históric.

En un poblet de fora no havian vist may cap agrimensor. Un dia vá presentarse 'n un ab los sèns ajudants, per medir las terras de un rich propietari, y l' alcalde 'ls feu agafar, posant al governador lo següent parte:

«Habiéndose presentado en las inmediaciones de este pueblo un grupo sospechoso, sali en su persecucion al frente del somaten. Hemos hecho tres prisioneros y tomado diez banderas».

Una conversa entre neos:
—Desenganyis Sr. Felip, á tals temps hém arribat que tot baixa: lo respecte degut á las cosas sagradas, las conviccions católicas, lo nivell moral, l' inteligencia humana, tot, tot enterament.
Resposta del Sr. Felip.
—Si, tot, méns los lloguers.

Una frase de la proclama de las partidas:
«Nos cobijamos bajo los pliegues de la bandera de Santa Eulalia».
Comentari de un progresista:
—¿Vaja... Sta. Eularia? Ja ho deya yo, que las misas sortian de la sagristia.

A Girona han comensat los embargos.
Als industrials que ván sufrirlos, la població vá donarlos una serenata.
Si en Camacho l' hagués sentida, aficionat com es á cobrar un tant per-cent de totes las utilitats, hauria dit:
—¡Alto! Part hi vull.
—¿En qué?
—En la serenata.
—Aixó ray, ja ho arreglarém, quédi's ab la flauta, lo flauti y tots los instruments que xiulan.

Hém rebut un exemplar del discurs del bisbe.
Al cap-de-vall, hi trobém á faltar una nota per l' istil:
«Los que lean con devocion este discurso, ganarán cuarenta dias de indulgencia, y una indulgencia plenaria si confiesan y comulgan .. con ruedas de molino».

CUENTOS

Los metjes donarán sempre tela per escriure xascarrillos.
Ne conech un que un dia 's fregava las mans de gust.
—¿Qué tens, vá preguntarli un amich, qu' estás tant content?
—Acabo de fer una operació molt difícil; á una partera m' ha sortit molt bé.
—¿Y la criatura?
—¡Oh! la criatura morta.
—¿Y la mare?
—Morta també; pero aixó no quita: l' operació era delicada y ha anat com havia d' anar. Ne faré un article per la revista.
L' endemá 'l mateix metje, estava capficat.
—¿Y aixó? ¿qué tens?
—Una malehida operació de part que no ha sortit com desitjava.
—Vaja, aquesta vegada haurás mort á la criatura, á la mare y fins al pare y tot.

En una fonda s' hi troba un pajés y 'l seu fill dinant.
Aquell vol menjar una costella pèl terme polit, com los senyors, valentse del ganivet y la forquilla. La costella l' hi rellisca y l' hi cau á terra.
—Malviatej 'l mon dolent, exclama. Are 'l gat se me l' endurá.
Resposta del seu fill:
—Pare, no tinguéu por, que ja hi he posat lo péu á sobre.

Un jugador surt de la ruleta y deixa clavat á la porta 'l següent anunci:
«N. N. ha perdut dintre d' aquest local la cantitat de 1000 duros. Al que 'ls trobi y 'ls hi torni, se n' hi donarán 100 de recompensa.»

—¡Quin home més pesat es en Mariano! deya un senyor trobantse en una tertulia.
Un senyor per l' istil de 'n Fontrodona vá respondre:
—Més ho soch jo.

En un fondutxo un foraster demana un plat de secas.

Las hi portan; pero son tant duras, que no pot ferlas passar.
—Noy, crida dirigintse al mosso: ja que 'm portas aquestas monjetas á veure si trobém un medi pera poderlas rompre.
—Prou... aixó ray diu lo mosso, y desapareix.
Al cap de poch rato, tornava portantli un trenca-pinyons.

Dinhen que 'ls mariners quan tornan de viatge ne contan de molt grossas.
Jo no sé si será veritat lo que contava aquell patró.
—Varem passar un temporal que fins las gallinas que duyam á bordo 's marejavan.
—Ay, ay ¿y ab qué ho coneixian?
—Esta clar: ¡com que feyan los ous per la boca!

—¿De qui portas dol Enrich?
—Del lloguer de casa, que ahir vá expirar.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Ma-ri-a-no.
2. Id. 2.ª—Ti-a-na.
3. MUDANSA.—Pasta, Pesta, Pista, Posta.
4. CONVERSA.—Elvira, Casada.

4.—GEROGLIFICH —Moltas gotas fan un ciri.
Han endavinat totes las solucions, los ciutadans Escudella pèls Neos, Dos Eduardos Gorreros, J. Llopart y B. Hpe-soj Snop. Juanita Vilanova y Un catalanista.—N' han endavinadas 4 Llarch y Prim y Un oliaire. 3 E. Vallenetas y Gira Missals, 2 Trabuch y 1 no mes Un Pajés de Vilatenim.

ENDEVINALLAS

XARADAS.

I.
En Sió criticava 'l lloch
ahont vam fer un tres cert dia;
mes vá dirli la Maria:
—Dos hi hu que siga tot:
bons tallets sempre voldria.
PAU SALA,

II.
Vaig anar á festa hu-dos
y que la total vaig veure
que á la prima-terça-quatre
per ballar anava á treure.
SUINFLA.

MUDANSA.
Vosté, Prats, que tot tant bè
tot á l' oli un pescador
quan al am ne posa asqué
—Bè y si 'l tot ¿que 'n faig senyor?
—Jo gustós l' hi compraré.
UN TAPÉ Y F. DE T.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.
1 2 3 4 5.—En totes las casas n' hi ha. draps
3 2 4 3.—Instrument musical. arpa
2 3 4.—Un peix. rap
3 5.—Una carta. as
5.—Una consonant. s

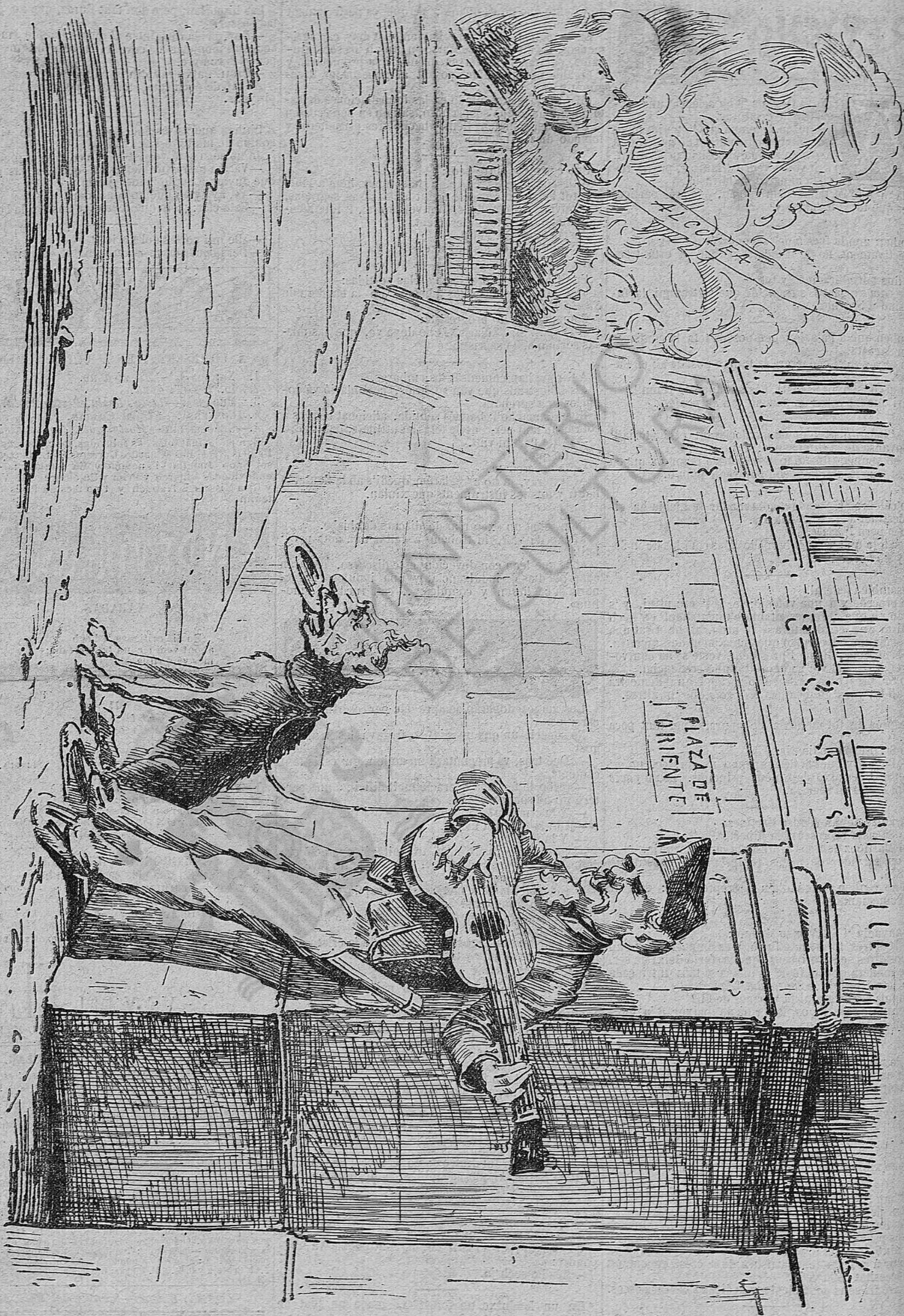
GEROGLIFICH.

EL
del VE Y DEL EL
J. M. E.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Llarch y Prim, J. Planas, Pau Sala, Larrostegui y Ninot de l' Orga.
Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans J. Vilanova, J. Llopart y V. J. Badó y Gorina, Amen, Amich de A. A., Campanero y Sacristan, Estigabonet y J. Manel Salabruch.
Ciudadá Pesca-pecats: La protesta no 'ns fá felissos: lo rombo hi anirà.—Guay! Publicarém lo trenca-closcas.—M. Figuerola Aldroféu: L' articlet arreglat podrà insertarse.—Benet Xaranga: Insertarém la moneda de l' historia.—Plagas de Barcelona: Podrá arreglarse 'l sonet.—J. Coll: Mirarém de tenir present la seva demanda.—J. Planas: Insertarém lo geroqlifich.—Llarch y Prim: Idem mudansa y geroqlifich.—Gira-missals: Publicarém lo rombo.—E. Vallenetas: Idem la combinació numérica.—Relos y Snop: Idem triángul y trenca-closcas.—Un Llagostench: Aniran alguns extrens.—Un escola: Idem lo quento.—S. Viñas: La veritat, tal com nos ho explica, no ho enteném prou bé.—Un catalanista: Publicarém lo rombo.—Poca Roba: Publicarém trenca-closcas y combinació.—Mirim: Hi anirà la mudansa.—El corresponçal Montblanch, J. M. Cervera y P. M. y P. Lleyda: Gracias per las sevas noticias.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 23

—Señores..., El romance de Sagunto... ¿Qui 'n vol un altre?